وَ اَصْحابُ الْیَمینِ ما اَصْحابُ الْیَمینِ ﴿۲۷﴾ فی سِدْرٍ مَخْضودٍ ﴿۲۸﴾ وَ طَلْحٍ مَنْضودٍ ﴿۲۹﴾ وَ ظِلٍّ مَمْدودٍ ﴿۳۰﴾ وَ ماءٍ مَسْکوبٍ ﴿۳۱﴾
وَ فاکِهَةٍ کَثیرَةٍ ﴿۳۲﴾ لا مَقْطوعَةٍ وَ لا مَمْنوعَةٍ ﴿۳۳﴾ وَ فُرُشٍ مَرْفوعَةٍ ﴿۳۴﴾ اِنّا اَنْشَأْناهُنَّ اِنْشاءً* ﴿۳۵﴾ فَجَعَلْناهُنَّ اَبْکارًا ﴿۳۶﴾
عُرُبًا اَتْرابًا ﴿۳۷﴾ لِاَصْحابِ الْیَمینِ ﴿۳۸﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْاَوَّلینَ ﴿۳۹﴾
وَ ثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرینَ ﴿۴۰﴾ وَ اَصْحابُ الشِّمالِ ما اَصْحابُ الشِّمالِ
﴿۴۱﴾ فی سَمومٍ وَ حَمیمٍ ﴿۴۲﴾ وَ ظِلٍّ مِنْ یَحْمومٍ ﴿۴۳﴾ لا بارِدٍ وَ لا
کَریمٍ ﴿۴۴﴾ اِنَّهُمْ کانوا قَبْلَ ذٰلِکَ مُتْرَفینَ ﴿۴۵﴾ وَ کانوا یُصِرّونَ
عَلَی الْحِنْثِ الْعَظیمِ ﴿۴۶﴾ وَ کانوا یَقولونَ اَ اِذا مِتْنا وَ کُنّا
تُرابًا وَ عِظامًا اَ اِنّا لَمَبْعوثونَ ﴿۴۷﴾ اَوَ آباؤُنَا الْاَوَّلونَ ﴿۴۸﴾ قُلْ
اِنَّ الْاَوَّلینَ وَ الْآخِرینَ ﴿۴۹﴾ لَمَجْموعونَ اِلیٰ میقاتِ یَوْمٍ مَعْلومٍ
﴿۵۰﴾ ثُمَّ اِنَّکُمْ اَیُّهَا الضّالّونَ الْمُکَذِّبونَ ﴿۵۱﴾ لَآکِلونَ مِنْ شَجَرٍ
مِنْ زَقّومٍ ﴿۵۲﴾ فَمالِئونَ مِنْهَا الْبُطونَ ﴿۵۳﴾ فَشارِبونَ عَلَیْهِ مِنَ
الْحَمیمِ ﴿۵۴﴾ فَشارِبونَ شُرْبَ الْهیمِ ﴿۵۵﴾ هٰذا نُزُلُهُمْ یَوْمَ الدّینِ
﴿۵۶﴾ نَحْنُ خَلَقْناکُمْ فَلَوْلا تُصَدِّقونَ ﴿۵۷﴾

اصحاب: یاران
کثیره: زیاد
ممنوعة: منع کردن
انشاءً: آفرینشی ویژه
الاولین: پیشینیان
الآخرین: متأخران (آخری ها)
قَبلَ: قبل از این
العظیم: بزرگ
قل: بگو
الاَوَّلینَ و الآخِرینَ: اولین و آخرین
شَجَر: درخت
یومَ الدین: روز جزا

پاسخ صفحه به صفحه قرآن: طراح: سمیرا ابوالقاسمی

* هنگام وقف به صورت «انشاءا» خوانده می‌شود.